

Выходить во Львовѣ въ Вторникъ, Четвергъ и Суботы брѣхъ русскихъ святыхъ о 4-ой год. пошол. Литер. додатокъ „Библиотекѣ найзнам. повѣстей“ выходить по 2 печат. архушъ кожного 15-го и послѣдняго дня кожного мѣсяца.

Редакция, администрація и епопедія подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Всѣ листы, посланы и релляція належитъ пересылать подъ адресомъ: редакция и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

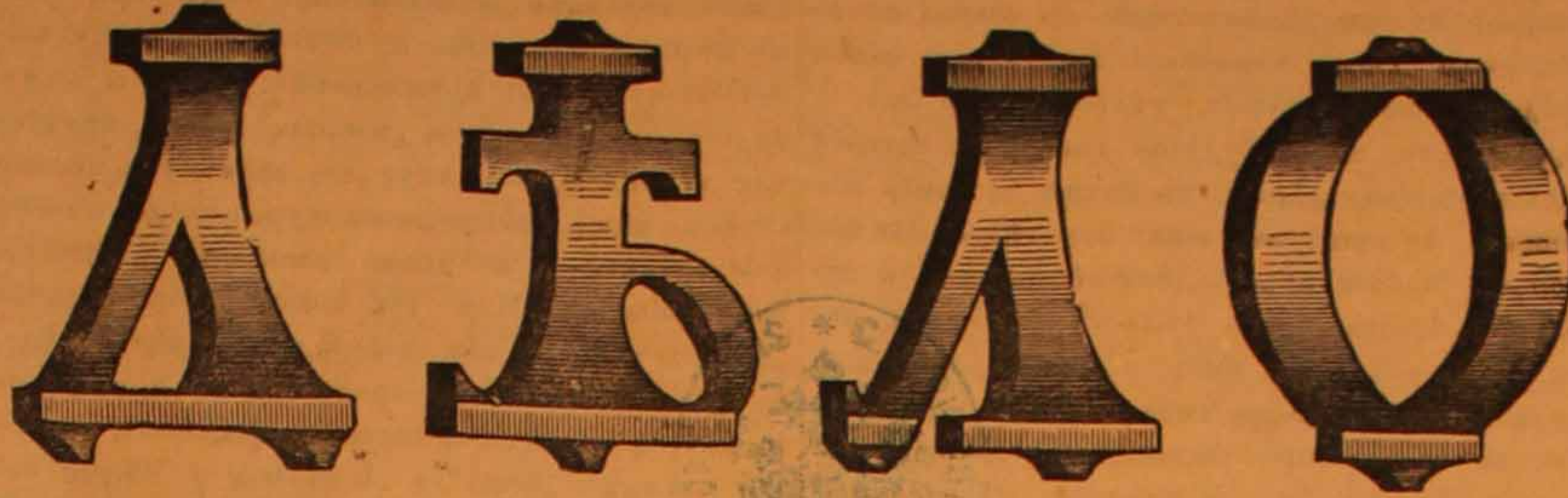
Рукописи не возвращаютъ только на поперекъ востере желье.

Подлинное число стоитъ 12 кр. а. в.

Оголошения принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣтъ одною строчкою печатомъ.

Рекламація неопечатанъ вѣдлий бѣтъ порта.

Предплату належитъ пересылать франкомъ (налучше почтовымъ переказомъ) до: Администрація часописи „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44.

Предплати на „Дѣло“ для Россіи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 р. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на полъ року . . . 6 р. на полъ року . . . 6 рубл.
 на четверть року . . . 3 р. на четверть рок. . . 3 рубл.
 съ док. „Библиотекѣ“: съ док. „Библиотекѣ“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 р. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на полъ року . . . 8 р. на полъ року . . . 8 рубл.
 на четверть року . . . 4 р. на четверть рок. . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 5 р. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на полъ року . . . 2 50 на полъ року . . . 2 50кр.
 на четверть року . . . 1 25 на четверть року . . . 1 25

Для Заграничя, окромъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 р.
 на полъ року . . . 7 50 р.
 на четверть року . . . 3 75 р.
 съ док. „Библиотекѣ“: на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 19 р. на цѣлый рокъ . . . 6 р.

ПРОЕКТЪ ЛИКВИДАЦІИ БАНКУ СЕЛЯНСКОГО ПОДАНЫЙ „KOMITET-OMЪ OBYWATELSK-IMЪ“.

I.
 Звѣстный „komitet obywatelski“ для ликвидаціи б. банку селянскаго, — зложеный якъ мы вже казали, въ меншости зъ обывательствъ Богу духа винныхъ а въ бѣльности зъ рѣчного рода высоко-, благо- и неблаго-родныхъ гешефтсманѡвъ-банковиковъ съ кн. Адамомъ Сапегою на передѣ, — выготовивъ дуже цѣквыи проектъ ликвидаціи селянскаго банку и предлагае его до принятя обомъ интересованымъ сторонамъ, вѣрителямъ и довжникамъ, заявляючи при томъ, що коли котра зъ сторѡвъ того проекту безусловно не прийме, то комитетъ усуваея отъ дальшого дѣляна. Дня 6 л. марта отбувся збѡръ посѣдательствъ листѡвъ довжныхъ и тѣи выбрали комитетъ, котрый має дѣлати въ ихъ имени. До того комитету выбрано (замѣтимо тутъ, не зовсѣмъ по мысли клики банку гипотечного и кредитового) пп. Вротновского, адв. дра Краттера и дра Колишера, одного зъ директорѡвъ банку гипотечного. Друга сторона (довжники) же на день 26 л. марта, въ котромъ отбудеса загальныи збѡръ делегатѡвъ банку селянскаго. Коли комитетъ посѣдательствъ листѡвъ довжныхъ и бѣльностъ делегатѡвъ банку заявятъ свою безусловну згоду на проектъ „komitet-u obywatelsk-ogo“, — тогда зачнеся вже акція ликвидаційна.

Проектъ ликвидаціи оголошеный вже въ цѣльй основѣ въ польскихъ газетахъ. Якъ мы догадувались, такъ и сталося: проектъ „komitet-u obywatelsk-ogo“ — хочъ въ немъ кѡлька разѡвъ згадуея солоденко о прихильности до „dłużników“ — бере у велику опѣку вѣрителѡвъ банку на некористъ довжниковъ, супротивъ котрыхъ ликвидаторы мають поступати „sprężyście“, чтобы довги, проценты, проценты проволоки и т. д. сплачували „możliwie normalnie“. Але, якъ сказано въ проектѣ, тутъ самы ликвидаторы не дадутъ собѣ рады; тутъ треба „wspródziałania wszystkich czynników krajowych“, треба, чтобы ц. к. староста, рады повтовой, духовенство и пр. „pielegnowali w dłużnikach poczucie prawa i słuszności“, а се буде для нихъ тымъ лекшою рѣчею, коли зважится, що ликвидаторы, знижаючи всѣ проценты и проценты проволоки паролы до 1 сѣчня 1884 на 6%, отъ

1 сѣчня 1884 вже нѣякого опусту не позволять, чтобы спонукати довжниковъ-селян до скорѣйшой слаты! Въ слѣдующей частивъ нынѣшней статіи мы постараемся приглануться докладно цѣлому тому проекту, а теперъ подамо только его головий постановы.

„Комитетъ обывательскій“ — читаемо въ проектѣ — принявъ засаду стремити до того, чтобы катастрофа сел. банку якъ наименше принесла шкды краевому кредитови; чтобы вѣрителямъ банку звернено все, що дастся выдобути зъ активѡвъ банку и скѡлько змоги ограничити ихъ страты; чтобы довжниковъ банку уратувати отъ неминуемыхъ для нихъ нещастъ, а для вѣрителѡвъ безпжиточныхъ, а зъ другой стороны зѡ взглядѡвъ справедливости и въ добре понятѡмъ экономичаѡмъ интересѡвъ довжниковъ разбудити въ нихъ пересвѣдченье, що въ границахъ можности и справедливости повинны выповнити взяті на себе зъобовязаня. Для того комитетъ уважае користнымъ для обохъ сторѡвъ омидути дороге поступованье конкурсове, а на томъ же перевести спокѡйну, оглядну, совѣстну, найдешевну ликвидацію послѣ такой програмы:

Найголовѣйшимъ вѣрителемъ сел. банку суть власителѡвъ листѡвъ довжныхъ и облигацій въ сумѣ 6,980.300 зр. (пѡслѣ послѣдняго билансу зъ р. 1883). Власителѡвъ тыхъ листѡвъ треба ажъ до звороту капиталу платити процентъ отновѣдний дѣйствию доходови зъ пожичокъ. Въ рубрицѣ пожичокъ есть опрѡдетованого капиталу 5,750.000 зр. Отъ того капиталу можна надѣяться рѣчного дохода пересѣчно по 7% — отже 405.500. Але отъ того дохода треба оттягнути 188.000 на администрацію, — лишится отже для власителѡвъ листѡвъ довжныхъ 217.500, зъ чого можна дати 6%-вымъ ефектамъ по 3% рѡчно 176.169, а 5%-вымъ ефектамъ по 2 1/2% — 27.700 зр. Комитетъ сподѣваея, що власителѡвъ листѡвъ повинны згодитися на тѣ условия, бо они прецѣ побирали доси кромѣ процентѡвъ ще и дивиденды.

Теперѣшня вартѡсть листѡвъ и облигацій представляея такъ: 1. позѡставша рѣшта капиталу зъ гипот. пожичокъ 3,161,372; 2. залагаючи аннуитеты 2,507,118; 3. пожички комунальнй 88.760, — разомъ 5,757.250. Принявши минимальный убтокъ въ капиталъ на 10%, с. е. 575.725, то остане сума 5,181.525, яко повна вартѡсть листѡвъ; до

того додати ще приближену вартѡсть закупленыхъ банкомъ грунтоѡвъ на 200.000, то одержимо суму 5,381.525 зр. на покрытие сумы 6,980.300 курсуючихъ ефектѡвъ, — отже 77% ихъ вартости. Сей результатъ однакъ буде можливый только при „можливо нормальнѡй“ слатѣ 34.484 довжниковъ, а до того потрібне „спѡвѣдыванье всѣхъ чинниковъ обывательскихъ, впливъ ихъ на селянъ“ и т. д., бо кроки судовыи противъ той массы довжниковъ протягнули-бъ цѣле дѣло на генерации а всякй кошты и оплаты пожерли-бъ значну часть капиталу. Для выцѡфанныхъ листѡвъ комитетъ предлагае однакъ залычку 60%, а проче съ ходомъ ликвидаціи будесъ нимъ выплачувати.

Другою категорією вѣрителѡвъ суть: 1) власителѡвъ асигнатъ касовыхъ на 704.850 зр.; 2) власителѡвъ выловованыхъ листѡвъ, облигацій и купѡнѡвъ на 388.867; 3) зъобовязаня банку зъ титулу indossa векслѡвъ 498.000 и 4) всякй иный належности въ рачунку бѣжучѡмъ 46.000, — разомъ 1,637.717 зр. Тѣи вѣрителѡвъ не обезпечены гипотечно, отже мусятъ шукати покрытия въ отдѣлѣ банковѡмъ банку, котрый выноситъ вправдѣ пѡсле билансу 4,250.000 зр., але вартѡсть его дуже проблематична.

Въ мысль статута запавшй 1 сѣчня 1884 купѡны (35.767 зр.) мусятъ бути выплачены; рѡвно-жъ мусятъ бути выплачены векслѡ (498.000 зр.) За выловованй 1 сѣчня с. р. листы и облигаціи на суму 353.100 зр. треба заразъ выплатити 60%, а рѣшту въ мѣру розвою ликвидаціи съ застереженьемъ, що имъ належится першенство при выплатѣ дальшой дивиденды. Власителѡвъ же асигнатъ касовыхъ (704.850 зр.) и належностей въ рачунку бѣжучѡмъ (46.000) треба дати зъ горы залычку 50%, а за рѣшту, постепенно сплачуему, 3% рѡчно.

На все тое потрібно заразъ надѣ 1,000.000 зр. Комитетъ буде старатися о залычку у ц. к. правительства, котру ликвидаторы будутъ выплачувати въ мѣру впливаня активѡвъ, до котрыхъ власителѡвъ листѡвъ не мають претенсіи. Надто ликвидаторы зреализуютъ(?) 498.000 зр. за векслѡ отъ бывшихъ членѡвъ завѣдуючон рады и дирекціи банку, допровадившихъ банкъ до упадку.

Ликвидація буде отже мусѣла:
 I. выстаратися у правительства о по-

жичку 1,000.000 зр., зъ котрого заразъ слатытѣ: 1) запавшй купѡны 35.700, 2) 60% выловован. листы и облигаціи 211.860, 3) векслѡ 498.000 и 4) асигнаты и вѣрителѡвъ рачунку текучого 375.000, — разомъ 1,120.560 зр. (Рѡжницю 120.560 покрывъ зъ впливаючихъ грошей).

II. Просити репрезентации повѣтовъ и цѣле обывательство о помѡчь противъ довжниковъ, чтобы платили довги. Улекшенье довжникамъ буде такъ, що слаты капиталу безъ выповѣдженя буде прийматися въ листахъ довжныхъ at pari (за 100 зр.), а всѣ проценты и проценты проволоки до 1 сѣчня 1884 зредукуются на 6%. Отъ 1 сѣчня 1884 нѣякихъ опустѡвъ не буде, чтобы тымъ зму-сити довжниковъ до скорѣйшой слаты.

III. Купѡны отъ листѡвъ и облигацій ликвидаціи буде оплачувати отъ 1 сѣчня с. р. ажъ до выловованя по 50% купѡновон вартости. Дальшй лосованя листѡвъ и облигацій отбуватися будутъ разъ на рокъ, почавши отъ 1 сѣчня 1885, въ такой скѡлькости, на скѡлько пѡдъ часъ року фондъ на уморенье принесе въ капиталъ. Выловованй листы и облигаціи достанутъ 60%; остачуи 40% лишатся яко резерва для курсуючихъ ще листѡвъ и облигацій, котры не знаишли-бъ покрытия въ высотѣ 60%. Коли такъ всѣ листы и облигаціи будутъ выловованы, а позѡстане дальшй фондъ чи зъ гипотекъ чи зъ фонду уморена асигнатъ касовыхъ, — тогда наступитъ 2-ге аби и 3-те лосованье листѡвъ и буде выплачуватися дальша дивиденда.

IV. Если ликвидація буде мати въ рукахъ стѡлько листѡвъ и облигацій, що зрѣвноважатся съ сумою пожичокъ гипотечныхъ, и скоро слатытѣ правительству 1,000.000 пожички, тогда всѣ доходы зъ ликвидаціи, не належачи до фонду уморена (пѡдъ III) будутъ дѣлитися мѣжъ власителѡвъ асигнатъ касовыхъ и тыхъ вѣрителѡвъ (пѡдъ I), що достали лишь 50% залычки. Вѣрителямъ обохъ тыхъ родѡвъ буде выплачуватися по 3% отъ рѣшты претенсіи пѡврѡчно зъ долины.

Наконецъ „комитетъ обывательскій“ жадае, чтобы всѣ вѣрителѡвъ приняли сей проектъ ликвидаціи безъ застереженя, дальше чтобы загальныи збѡръ б. банку выбрали такихъ ликвидаторѡвъ, якихъ имъ поручитъ комитетъ, и чтобы тѣи выбранй правосильно заявили, що пѡддаются надзору и контролю комитету въ

Пропамятне письмо

про нуждекине положение гр.-кат. духовенства въ Галичинѣ и Буковинѣ.

III. Проектоване правительствомъ получение конгруй. (Дальше.)

5. Се були-бъ головий мѣсцевйи доходы, въ котрыхъ дотация руско кат. клира мала-бы бути пѡдвысшена, а коли они не выстарятъ, доповнена въ фонду религійного. Але проектъ министрскій въ § 5. каже: „Коли истнованье якоякъ стации душпаствырекой буде узване за непотрѣбно, то сейчасъ треба для неи спити дотацию и додатки въ фонду религійного“. Значитя, дѣло иде о новѡй концентрации парохій. Обовязкомъ нашимъ ееть обговорити се дѣло докладно.

Ажъ до р. 1783 было по бѡльшихъ русскихъ селахъ по кѡлька церквей съ власными приходами, а и меншй села мали переважно свои церква и приходы. Въ вгаданѡмъ роцѣ ровповчалася концентрація русскихъ приходѡвъ, мѣжъ тымъ коли въ иныихъ австрийскихъ краяхъ роблено якъ-разъ противно. „Выпывало се — якъ каже проектъ урядовый — въ духа Иосифинизму — сильно пѡбблшити число душпаствыретѡвъ, веразъ навѣтъ по надѣ границѣ церковной потребности“. Въ Галичинѣ-жъ на оборотъ, концентровано парохій, щобъ заощадити нова-утвореный фондъ религійный. Декретъ надѡбрный зъ 12. вересня 1782 р. наказуе, щобъ тѣи села, котры замкнйи суть мѣсцевыми перешкодами, дальше тѣи, що мають ввышъ 700 душъ, що мають свою церковь и ерекцію и до котрыхъ душпаствыре му-

сѣвъ-бы доѣздити черезъ другу парохію, мали власнй парохіи.

Помимо того и иныихъ приписѡвъ, комисиѣ для регуляци парохій немѡвъ завялася алучувати що-можна бѡльше розкиданныхъ селъ въ одну парохію, такъ що навѣтъ ц. к. провинціоальна бухгалтерія въ р. 1813 высказалася противъ того, а рускй епископы такожь заложили протестъ. Протестъ ихъ цѣсарь уваглядивъ и 1834 р. наказыавъ, що дальша конц-нтрація парохій має отбуватися только на внесение ординаріатѡвъ. Але и се не помогло; — концентрація ишла дальше, такъ що до 1842 р. въ львѡвскій архидіецѡвй внесено або перемѣнено въ филіи 650, а въ перемысльскій діецѡвй около 700 парохій.

Наслѣдки того поступованя не были добры. Фондъ религійный на томъ выскавъ мало або и нѣчого; а душпаствырѣвъ положенье такожь не поправилось, бо на нихъ упавъ тягаръ господарованя на грунтахъ ерекціоальныхъ. Але найбѡльше стративъ на томъ народѣ, котрому не стало можна що недѣлѣи и свята слухати слова Божого. Не входячы вже въ недогоды, якй повстають для парохіянъ змушенихъ ити для конечныхъ трѣбъ религійныхъ на друге або третье село, мусимо поднести, що загаломъ при такихъ обставинахъ религійность угасае, а ширится безконфесійность и деморализация. Зваживши все те, мы мусимо высказати свое слово рѣшучо противъ всякой дальшой концентрации парохій.

Дальше не можемо згодитися на проектовану правит. постанову, *що-бъ тѣи парохіи, въ котрыхъ цѣны продуктѡвъ суть особливо низкыи, выключити отъ дотации.* Бо тамъ, де цѣны низкыи, парохъ муситъ и свои продукты дешево абувати, такъ що се не выстаритъ

ему и на закупно конечно потрібныхъ товарѡвъ, якъ одежѣ, кавы, книжокъ и т. п., котры всяды етаются чымъ разъ дорожшйи. Впрочемъ такихъ селъ съ особливо низкими цѣнами въ Галичинѣ майже и нема; дорожня ееть загальна, управа грунтоѡвъ ерекціоальныхъ коштуе много а хѡсна не несее, робѣтника плата высока; такъ що проектована установка, коли бъ была введена въ житье, многихъ парохѡвъ дѡткнула-бъ дуже тяжко.

6. При кѡнци правит. проектъ установляе слѣдующій вымѣръ конгруй, зовсѣмъ супречный съ выше наведенными доказами и не отповѣдний обставинамъ теперѣшного часу. Бо коли душпаствыре, мяючы доси 315 ар., а пѡслѣ правит. проекту 450—500 ар. дотации авнзность въ приписанныи спѡсѡбъ всѣ свои мѣсцевйи доходы и тѣ будутъ ему въ дотации потручены, то покажется, що теоретично теперъ дотация его вышя нѣжъ впередъ, але положенье его погѡршлося, бо обчисленй пѡслѣ нормъ доходы мѣсцевйи будутъ вышйи отъ конгруй, такъ що онъ замѣтъ достати якъ доси хочъ невеличку суму въ касѣ, самъ же буде мусѣвъ доплачувати. Се вже и теперъ у насъ лучаея, але по введено въ житье правит. проекту се буде далеко частѣйше дѣятися и муситъ значно погѡршити положенье клира.

Ровзавживши всѣ тѣ обставины, зѡбранй д. 22 и 23 сѣчня у Львовѣ руско-кат. душпаствырѣ въ Галичаны и Буковины рѣшили одноголосно предложити выс. законодавчимъ тѣ ламъ слѣдующй просьбы и бажания змагаючи до того, щобъ зъ одного боку переведенье факсіи доходѡвъ мѣсцевыхъ ароблено было лагѡднѣйше, а зъ другого боку, щобъ вымѣръ конгруй, отъ котрого сума доходѡвъ мѣсцевыхъ мае бути отшибнена, установленый бувъ въ

отповѣднѡй до теперѣшного часу высотѣ. Руско-кат. клиръ проситъ о установление дорогою конституціоальною:

- 1) *Щѡбъ зъ чистого дохода зъ грунта, общисленого на пѡдставѣ нового катастру, одна часть около 30% отповѣдно до труда и выдатковъ душпаствыра, вставлена была при факсіи до доходѡвъ, а бѡльшя часть, 70% до выдатковъ бенѣфициянта.*
- 2) *Щѡбъ заплаты за духовнй функции (jura stolae), яко добровѡльнй, случайнй дары, до конгруй не вчислялись.* Належитости за писанье належало-бъ такъ урегулювати, щобъ каждому душпаствыреви пѡсле числа душъ въ парохіи заповнено было рѡчно 50—100 ар. на выдатки канцеляріинйи.
- 3) *Такъ само щобъ доходѣ зъ фундаціи, а именово зѡ службѣ божийи до конгруй не вчислялся.*
- 4) *Щѡ до прочихъ емолюментѡвъ и ужитковыхъ правъ все нехай останеся такъ якъ ееть, только въ вгладу на вростаючи цѣны опалу нехай въ кождѡмъ поодинокѡмъ разѣ буде поступованье вгладнѣйше.*
- 5) *Всяка дальша концентрація парохій, если только не лежитъ въ интересѣ душпаствырства, повинна перестати.* Такъ жадна парохія не повинна бути выключена отъ получения конгруй.
- 6) *Щѡ до вымѣру конгруй, то збѡръ мавъ на отѣвъ зъ одного боку дотацию греч.-вѡхѡдного клира въ Буковинѣ, а зъ другого боку завяленье выс. правительства, що всѣ цѣны що наименше въ четверѡ абѡльшилися, съ чимъ конгруй повинна такожь порѡвно поступати; пѡслѣ того вымѣръ конгруй бувъ-бы ось якй:**

* Ось для примѣру вымѣръ дотаци на Буковинѣ и въ Россіи (въ колишнѡй гр. кат. холм-

границях, які давав статут банку радъ завѣдуючій. Проектъ сей підписали кн. Ад. Сапега, яко председатель и дръ Згурскій, яко секретарь комитету.

ДОПИСИ.

Отъ Турки.

Въ кождій конституційній державѣ уважеться публицистика высказомъ публичной оинія. Густо-часто підноситься въ часописяхъ поведенье и властей, якъ автономичныхъ такъ державныхъ, а то въ той дѣли, щобы або примѣрне поведенье ихъ похвалити и довжне признание имъ отдати, або въ-разѣ якихъ ихъ похибокъ звернути увагу дотычныхъ высшихъ властей и зловачасу направити. Тымъ способомъ не тѣлько повага властей въ силѣ удержується, але и plebs contribuens ухилиється отъ надмѣрного кривдженя. Если про-то якась хибѣ поодинокихъ особъ въ повнено ихъ урядовыхъ обовязкѣвъ чи у властей автономичныхъ чи державныхъ публично въ часописяхъ підноситься, то дотычній высшій власти повинній того собѣ зовѣсть не легковажити и не датися чимъ-небудь збити въ „пантелику“. У насъ звичайно така практика, що если въ якій часописи якась якась хибѣ якои личности сповняючюю довжнѣсть въ имени права виявиться, то дотычній высшій власти посылають тоє число часописи тому лицу и жадають отъ него выясненя. Наколи тоє выясненье мае звичайно податися лицемъ съ правомъ трохи обзнакомленнымъ, то не дивота, що оно держится за сады „prima regula peccati“ и заперечаючи тоє додає ще звичайно, що ся або тая допись то тенденційна ложь, підшепты ворожѣ, „agitacye moskalofilskie“ або „wiohrgzenia ludzi zlej woli“... На томъ дѣла справа звичайно и кѣнчится — а такъ властиво кѣнчиться не повинна. Часомъ прикажутъ якусь справу, публично порушену, доходити; звичайно поручається тоє доходженье лицамъ, що властиво суть причиною опублікованю хибѣ; розумѣясь само собою, що нѣкто не есть такъ наивный и не перенявся идеєю смиренности, щобы сказавъ: „mea culpa“. Тай приповѣдка наша каже: „круку крукови ока не выдовбає“. Подѣбній доходженя знаемо, якъ кѣнчатся, — нѣчимъ. А прець кождый тов признаеть, що закинути нынѣ публично якому лицу одовженюю стегречи права або въ имени права дѣлаючюму, що днѣ противъ права робить, або що зъ его провины неправда дѣвѣя, то рѣчь немалюваги; а если на дѣлѣ въ публичной часописи несправедливо якому урядовому лицу закинене есть неправне поступованье, то само „pego“ хотяй-бы и съ примѣтками — не повинно вдоволити чисту и оковечну справедливѣсть, але покривджене урядове лице повинно глядати сатисфакціи въ отвѣтвой дорожѣ за нару-

шену честь и потягнути чи тамъ дотычну редакцію, чи ви дописувателя до острой отвѣчальности. Тымъ способомъ не тѣлько слава урядового лица була-бъ уратована но ще и подвысшена, а на-будуще каявсь-бы сотный редакторъ таку допись въ свой часописи помѣщати а дописувателеви отхотѣлось-бы подѣбныхъ клеветливыхъ дописей писати, и що бѣльше, повага права була-бъ удержана передъ свѣтомъ. Само чисте або и съ закускою послане „pego“ може хибѣ тайно у высшихъ властей заспоковнѣ спровадити, а plebs все мусить гадати, що напечатане въ часописи було, есть и буде на правдѣ оперте. Въ-разѣ если-бъ въ той способъ помимо того „pego“ показалося передъ кратками судовыми, що редакция чи тамъ ви дописуватель мають за собою правду, то ажъ тогды справедливѣсть розвилась-бы для добра всеи людскости. Такожъ важка справедливости рѣвнѣйшу позицію може вяти, коли ц. к. прокураторія съ конфискатою дописей підноситься хибѣ чи тамъ жандармеріи чи якихъ тамъ иншихъ лицъ, котрі правомъ шафують, троха полѣвить и повволитъ бѣльше чи клеветѣ чи надъужитю на верхъ вылѣвати; най обманъ або несправедливѣсть въ дѣлѣй свойй наготѣ на верхъ вылѣвѣ, а тогды ажъ — „w leb maszuga“. Peccat mundus — fiat justitia.

Тѣи и тымъ подѣбній гадки наснувались менѣ грѣшному путникови на конецъ пера, вакимъ я змѣгъ по мойй подорожи по „турецкѣмъ“ повѣтѣ дещо оригинально дѣкавого замъ написати. Властиво то не отвѣтна назва „турецкій повѣтъ“ — лучше було-бъ его назвати „турецкій кантонъ“, бо якъ въ той правдивой Швайцаріи кождый кантонъ управляється послѣ окремой ustawy, такъ и той повѣтъ турецкій, хочъ належить до складу повѣтѣвъ въ нашѣй Галилеи, але днѣ управляється послѣ ustawy окремой днѣ иншихъ повѣтѣвъ. А можна-бъ той повѣтъ назвати такожъ „турецкимъ пашаликомъ“; тая назва дала-бъ дуже легонько умотивувати, но я не хочю перехапувати и оставлю нареченье того повѣта комусь до того способнѣйшому, а самъ гадаю за дещо зъ тыхъ сторѣнь.

Славна рада повѣтова туррецка, выбрана ще року Божого 1874, урядюе безъ перервы до днѣсь-дня, отже вже 10 лѣтъ — и доки буде урядувати, одинъ Господь знае. Вѣрте, що вже ажъ вѣтдно менѣ споминати о той радѣ турецкой въ турецкѣмъ пашалику — и певно не менше повинній вѣтдытисъ пп. референты дотычныхъ властей, котрі тои справы ще не рѣшили. Тутъ видко не обовязуе устава о репрезентаціи повѣтвой и ординаціи выборчѣй повѣтвой, санкціонована нашимъ Найясн. Монархомъ у Вѣдни дня 12. сеприя 1866. Уже далеко бѣльше часть тои вѣчнои рады повѣтвой турецкой, выбранои ще 1874 року, вымерла або переселилась зъ того повѣта — а нѣколи жадного доповняючюго выбору не розписано, якъ того устава вымагає. Нѣколи не отбувався жадне засѣданье, ба и не може отбутисъ, бо нема съ кимъ, нема комплекту. Двохъ газдѣвъ, належачихъ до тои рады вѣчнои, именно Игната Павлюха и Стефана Тирика нѣколи нѣкто о нѣчѣмъ зъ тои рады повѣтвой не увѣдомляе, — они нѣчѣгобсенько не знаютъ, що тамъ дѣвѣся. Щось кажутъ, выше 40.000 зр. людскихъ грошей публичныхъ мае знаходитисъ въ повѣтвой касѣ; що съ тымъ дѣвѣся, нѣкто не знае. На якѣй подставѣ платили чи й ще платять, чи властиво берутъ собѣ тѣи остальній панки въ той славной радѣ дѣтны по 3 зр. а. в. денно и кошта подорожи, якъ привѣдутъ до Турка нѣбы „na posiedzenie“, — нѣкто не знае. Уже що якъ шо, але п. маршалокъ Н. Зыбликевичъ повинень бувъ застановитисъ надъ откритымъ письмомъ зверненымъ до него дванайцятьми членами зъ меншихъ посѣлостей, выбранными до рады повѣтвой турецкой а недопущеными до дѣловодства, — въ котрѣмъ то письмѣ выказано будо явно, о що иде, и тѣи дванайцять заявили публично, що готовѣ зъ свои кишени по 2 зр. жертвувати для ликвидатора, котрый-бы яко делегатъ выдѣлу кравого въ пратомности двохъ въ тыхъ дванайцяти переглянувъ добре господарку турецкой рады повѣтвой почавши отъ року 1867. если — nota bene — суть якѣ акты. Якъ на 22 рѣжнородныхъ писемъ о той радѣ повѣтвой до вѣсѣхъ властей, такъ и на тов открите письмо напечатане въ 1883 роцѣ въ „Дѣлѣ“, до днѣсь-дня нѣкто и слова не моркнувъ.

Тая рада повѣтова то щось подѣбного до того п. Бастяна у Вѣдни, що то духѣвъ зъ

тамтого свѣта знавъ прикликати — и такъ знавъ харамана пускати, що годѣ було ему не вѣрити, ажъ доки не попавъ въ лапку выготовлену черезъ архикнязѣвъ. Коли и кимъ буде вздемаковне тоє „medium“ рады повѣтвой турецкой, — нѣкто не знае; тоє тѣлько знаемо, чимъ тов медіумъ турецкоє до тепер себе салвує, а то двома словами: „agitacye moskalofilskie“. Якъ тоє якесь собакообразне „medium“, котре мае выглядати руде, блѣде, съ очима хамелеона выпрече зручно и въ своймъ часѣ слова: „agitacye moskalofilskie“ — то для многихъ „braci“ у Львовѣ и у Вѣдни показується на явѣ въ турецкѣмъ повѣтѣ тьма-тьменна самыхъ родовитыхъ москалѣвъ ажъ отъ самого Иркутска, а вѣсѣ съ однимъ окомъ на чолѣ, — а що канонъ, а що генералѣвъ съ Скобелевымъ на передѣ — страхъ! Такий трепеть огортає тыхъ „braci“, що ажъ штани-та тремтять...

Наколи бѣльше часть радныхъ турецкой рады повѣтвой вымерла, то „na posiedzenie do kompletu“ звичайно приликуюе тов медіумъ духѣвъ тыхъ умерлыхъ, котрі въ комплетѣ являются, але дѣтны не берутъ, тѣлько отступаютъ ихъ своимъ колегамъ тутъ живучимъ. Ну, и берисъ до такой рады повѣтвой! То не дивота, що и наймудрѣйшій головы въ Турцѣ, Львовѣ и у Вѣдни не можутьъ съ нею кѣнца урвати. Но, але вы може дѣкави, яке становище занимають Русины турецкій до спиритуистичной рады повѣтвой? Та яке жъ бы занимали! Платять вѣсѣ податки на тую раду повѣтвой точно, якъ у бѣдлахѣвъ тов точносноє наввати можна, — бо до тыхъ ховус-рокус треба чи-мало грошей, а въ конецъ кождый плѣс на землю звичайнымъ народовымъ способомъ тай каже: „пекъ ты осина! а то ти комедія!“ А и на дѣлѣ не знати, що съ тою турецкою радою повѣтвой станеся. Чи будутъ и сего року якѣ выборы ровписанѣ, чи нѣ? А въ разѣ якъ ц. к. намѣстництво новѣй выборы ровпише, чи отважуютъ властители меншихъ посѣлостей турецкого повѣта вже третій разъ такъ „не дай, не пойди“ ставати до урны выборчюи, а послѣ ити зновъ „въ дураки“, — кто то знае. Якъ я съ многими грѣшниками того турецкого повѣта розмовлявъ и достерѣгъ ихъ обуренье, то почавъ я имъ толкувати и напоминати ихъ, щобы яко правдивѣ Русины-патриоты держались нашої пословицѣ: „лагѣдне теля двѣ коровы высе, а таке, що брыкає, то и одной не може“, — то они откровенно заявили, що вже волѣють постити, а ссати не хотять. Якъ доживемо, то увидимо, якѣй оборотъ тов все возьмѣ. Ще много а много мѣгъ-бы я написати, якъ тая рада турецка урядює и якѣ результаты ви неутомимой дѣятельности, бо то такожъ щось въ своймъ родѣ оригинального и дуже дѣкавого, — но теперъ не могу, бо якъ собѣ все передъ очи представляю, то мя млоить тая якась слабну.

Теперъ опишу ще одну дѣкаву исторійку въ турецкого пашалика, дотыкаючу секвестраціи за залеглости податковѣ. Уже то о тыхъ секвестраціяхъ въ турецкѣмъ повѣтѣ писано дуже много и дуже дѣкавого у вѣсѣхъ русскихъ часописяхъ, напроваджувано нечуванѣй надъужити и безправности, але все безъ хѣсна, бо жадному секвестраторови надъуживаючюму власти и волосъ зъ головы не упавъ, противно узвано ихъ за вельми здѣбныхъ и многѣ въ нихъ порѣбили карієру. По внесению приватныхъ секвестраторѣвъ, а запроваженю урядовыхъ — народъ въ турецкѣмъ повѣтѣ прийшовъ бувъ крыху до себе. Но жалѣ, „тота полегка зробилась дуже курта“. Теперъ почавъсь новѣй танецъ, але ще якѣй! Отъ вамъ межѣ многими одинъ фактъ. Въ Лѣмной, селѣ турецкого повѣта, есть коваль, называється, Иосифъ Соболевскій. Бѣдачиско ковалина въ горахъ на селѣ въ зимѣ работы не мае майже нѣякой, а ту фети хочесъ и ему и женѣ и хлопцевѣ. Въ додатку той бѣдѣ присылають ему карту платничу на 16 зр. за податокъ заробковый. Ну, хлопѣтъ. Коваль вѣвѣся, ходитъ сюды-туды, щобы што роздобути и бодай покличити а тягару збутисъ, — но годѣ, нѣкто не хоче повѣрити. Не досыть того всего, и жена „лягла въ кутъ“ т. е. — ай ми выбачте — „залегла“. Ба и того не досыть. Одного красенького дня надходить ц. к. секвестраторъ въ Турки въ лица П. З., подѣ пахою паперы, въ аубахъ цигаро, за ухомъ оловець, а на головѣ шапка съ рожею. Съ тымъ паномъ — якъ бойки его зовуть „комисаремъ отъ кунтету“ — приходитъ начальникъ громады, писарь громадскій, присяжный и два таксаторы.

Ковалиско въ страху заявляе, що днѣ податковый заплатитъ трохи пѣвнѣйше, але перъ годѣ, бо и жена слаба и роботы немає. Але пуста ковалева бесѣда. П. комисаръ не до войта: „No wójcie trzeba grabić; bierzcie jest: zegarek ze ściany, poduszki, co widzicie“. Войтъ стиснувъ плечима и каже, що днѣ гратити не буде. П. комисаръ розсердился таку бесѣду войта и забирає самъ до операции. Стає насампередъ на маленькій столѣчокъ, внимає адъ стѣны вигарѣ звичайнѣ стѣнный, дѣлкомъ простый, а далѣ бересъ ковалева. Она слаба плаче, просить слабой помылу но дармо. „Bei Gott Gnade, bei mir keine“. Вѣрный секвестраторъ не вдовольєсь оставити подушкою, а суне до шафы и каже ей отворити. Ковалиско примушенный отворить шафу, ба тамъ кромѣ кількохъ старыхъ лахѣвъ, ма нѣчюго. Иде п. комисаръ далѣше, заглянувъ скриню отчиняти. Ковалиско зъ перепуду ма ковалиха плаче. П. комисаръ ревидує скриню, забирає въ неи послѣдній лахъ и якѣсь кусокъ паперу, якѣсь контрактъ заставный, и каже все на купу, на тов кладе вигарѣ, послѣднюю подушку, кілька лахѣвъ и — ай ми выбачте, якусь стару спѣдницю, вязують и таскують тов въ хаты. Така операциа секвестраціи на днѣ такожъ такой, коли не бѣлшой строгости уживавъ п. секвестраторъ.

Того секвестратора властиво не можна навѣтъ за подѣбне варварске поступованье навѣтъ, бо днѣ або не знає, якъ у насъ въ конституційной державѣ послѣ права належнѣ секвеструвати, або мусить мати власть когось такъ поступати. Дотычній сферѣ урѣдничѣй въ Турцѣ, котрі обовязанѣ секвестрацію управляти, можна винити и не винити, якъ кому хочесъ. Винити можна о стѣлѣмъ сколько тѣи паны суть або повинній бути стѣлыми уставы, якъ и що секвеструвати можна. Але можна тыхъ панѣвъ и не винити, бо коли представимо собѣ, якъ имъ гроши паны зъ горы за тов, если податки не будуть стягненѣ, то годѣ въ-кѣнци и жадати, що они не боялися. П. І. Вингардъ, теперѣшній ц. к. надъинспекторъ податковый въ Турцѣ, будучи въ Турцѣ передъ кѣлькома роками к. инспекторомъ податковымъ, говорилъ отъ то, що тымъ урядникамъ, котрі мають глядати, щобы податокъ стягнено, замкнули пенсію на три мѣсяцѣ або и бѣльше, якъ оказувались великѣ залеглости податковѣ, и дивуєсь-жъ, що тѣи паны, если не урядни, то приватно приказують уживати всякого мѣрѣ, щобы тѣлько податокъ стягнено; замкнути бо пенсію тымъ панамъ на три або бѣльше мѣсяцѣвъ, якъ-бы оказались залеглости податковѣ, значить ихъ на голодову смерть замкнути. Винувати ще высшій власти, якъ турецкѣй, н. пр. панѣвъ при красвой дирекции финансовѣй у Львовѣ, то такъ само можнѣ ихъ судити, якъ о турецкихъ: они тѣмъ подѣ обухомъ и хотять пенсію що перешафувати. Ну, а кого-жъ ты винувати? Днѣ у Вѣдни съ „godak om“ на передѣ? Игнѣ кожъ можна и не можна винувати, бо кождо знає, що кожда рука собѣ крива. Отже кождо виникѣвъ такѣ майже якъ-бы не було, хочъ и есть; хибѣ одна рада державна у Вѣдни, що ухвалѣ бюджету може собѣ тов все на шее намотати и въ положенье ковали лѣмнаньского et consortium перенестисъ.

Намъ кажутъ держатисъ пословицѣ „днѣ бѣда, то годѣ!“ Гарна приповѣдка, тѣлько вѣже за довог послѣ неи годѣзимо, та дѣла много грѣшного тѣла на насъ видко, такъ и годѣзалися. Я все свое говорю, що якъ-бы тѣлько въ турецкѣмъ пашалику, але и въ тѣлѣй молокомъ и медомъ текучѣй Галилеи по турецки, а послѣ права обовязуючюго въ шѣй автономичной Австрій податки стягнѣ особливо якъ-бы не выдирано у податника fundus instructus, то аравъ годѣнѣ сѣдичає бы, бо хибѣ десята часть грѣшничѣвъ можнѣ попасти въ пажерланный ротъ пп. секвестраторѣвъ, а рѣшта обыватѣлѣвъ-голопатничѣвъ ухомъ собѣ не вели-бѣ, тѣлько uni solo saluti кували-бѣ: „голый розбою не боитея“. Но вѣсье вже того всего. Якъ отъ гадки о турецкой радѣ повѣтвой не дало менѣ дошевѣ сати, тѣлько почало мене млоити, такъ и рѣвъ представленье собѣ передъ очи тыхъ турецкихъ секвестраціи починає мене млоити, годѣ же бѣльше писати.

- I. Сотрудники: а) по селѣхъ 500 зр. б) по мѣстечкахъ 600 зр.; в) по мѣстахъ надъ 5000 жителѣвъ 700 зр.
- II. Парохи: а) першю категорию съ службою до 15 лѣтъ 1000 зр.; б) другои категорию съ службою отъ 15—30 лѣтъ 1100 зр.; в) третю категорию съ службою надъ 30 лѣтъ 1200 зр.
- Помешканя и будынки господарскѣ не повиннѣ бути до конгруи вчисленѣй и повиннѣ бути увѣльненѣй отъ всякихъ комунальныхъ и конкуренційныхъ додаткѣвъ, за що не можутъ мати права до жадныхъ додаткѣвъ активальныхъ.
- III. Деканы и управители деканатѣвъ повиннѣ одержати кромѣ своихъ доходѣвъ такожъ урядовый додатокъ по 150 зр.
- IV. Дефицитны. Такимъ священникамъ, котрі мають менше якъ 10 лѣтъ службы, повинна бути вымѣрена дефицитенка дотация по 300 зр.; для прочихъ дефицитѣвъ мающихъ бѣльше якъ 10 лѣтъ службы, повиннѣ бути задержанѣ тѣ самы правила пенсіонованы, якъ у катихѣтѣвъ гимназій и капелянѣвъ войсковыхъ.
- V. Администраторы парохіальны: а) адм. мѣсцевѣй 60% дотации душпастырской; б) адм. ex currendo 3% тои жѣ дотации.

(Конецъ буде.)

скѣй епархіи): на Буковинѣ установлено 1875 р. таку дотацию гр. вѣх. клира: совѣтникъ консист. 2000—2400 зр., актуаръ 1100—1300 зр., овицязъ 900—1000 зр., настоятель монастыря 1600 зр., парохъ 700, по 10 лѣтахъ 800, по 20 л. 900 зр., парохъ въ Чернибцахъ, Серетѣ, Сузавѣ, Радбичахъ и Кимшолонгу кромѣ того ще по 200 зр. додатку. Надто парохамъ не вчислѣсь до конгруи доходъ зъ 44 моргѣвъ грунту ерекціонального. Въ Холмщинѣ выносила дотация пароха 300—1200 руб., доходѣвъ зъ jura stolae и зъ грунтовъ ерекціональныхъ отъ конгруи не потручувано.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Въ палатѣ посольской рады державной) велела дня 4 н. с. лютого дальша дебата надъ предложеньемъ въ справѣ эксплуатаціи земного слѣю въ Галичинѣ и Буковинѣ. Противъ внесеня забравъ голосъ пос. др. Менгеръ. Онъ полемизувавъ съ выводами пос. Хамця и доказувавъ, що анкеты гал. видѣлу красоваго и поваги наукой були за регламентъ нафты. Въ анкетѣ поднесено именно, що безбеченность житя и вымокуванье работниковъ въ копальняхъ нафты въ Бориславѣ возмоглося въ послѣднѣмъ десятку лѣтъ длаого, що нафта не была регламентъ. Бесѣдникъ въказуе згубный вливы теперѣшного способу добываня нафты на селянскій станъ въ Галичинѣ и ставитъ внесенье, що бы предложенье вернуть назадъ комисію для змѣны въ томъ напрямѣ, що нафта и все продукты земнй спордненй съ нею якъ и все прочі минералы мѣстачъ въ собѣ живичю, мають подлагати праву горничюму, при томъ однакожъ мають бути уваженей права теперѣшныхъ властителейъ копальнй якъ и властителейъ грунтоу, на котрыхъ знаходяться копальнй. Пѣсля Менгера говоривъ министръ рѣльничюу гр. Фалькенгаймъ. Зазначивши становище правительства въ той справѣ, що вже отъ больше якъ 10 лѣтъ не може дождатися порѣшеня, говоривъ онъ за закономъ, завляючи що робитъ ое на той основѣ, що самъ переконався якъ стоитъ дѣло. Дальше говоривъ сегодѣ дня др. Вилинскій. Бесѣдникъ завляе, що буде голосувавъ за предложеньемъ въ мотивѣхъ политичныхъ и рѣчевыхъ. Рѣшеня гал. сойму повоятъ въ той справѣ мали овою основу передовѣствъ въ томъ, чтобы охоронити край отъ эксплуатаціи чужихъ капиталѣвъ и вдуочя поручъ съ господарюко чужихъ капиталѣвъ германизацію. Другимъ мотивомъ рѣшеня гал. сойму красоваго буда оава передъ влащенемъ меншою особлѣости. Противна сторона стоитъ выключно на становищи школы маншестерскоу, котрой ходитъ лишь о продукцію и продуцентѣвъ и она не разумѣе нѣякихъ другихъ интересовъ. За регламентъ были перше предирѣмцѣ, теперъ однакожъ они реглаю не потрѣбуютъ, бо они позыскали власнѣсть горничюу безъ реглаю. Що до забезпеченя работниковъ, то ое постаралося предложенье, позаякъ пѣсла §. 1 добыванье нафты стоитъ подъ надзоромъ властей горничихъ, а въ §. 12 загрожено предирѣмцевя ведучому недбало предирѣмство экспроприацію. — До голосу за предложеньемъ записалося ще посылы Озаркевичъ и Кулачковскій, а коли на внесенье посла Пенка рѣшила палата замкненье дискусіи выбрали рукой послы генеральнымъ бесѣдникомъ Ковальского. Противъ внесеня говоривъ ще пос. Магеко. Его бесѣда есть паразфразоу бесѣды Менгера. Опѣсла перервано засѣданье, откладяча дальшу дебатю надъ предложеньемъ о нафтѣ до пятицѣ. Межи справами, поставлеными на порядокъ дневный наиблизшого засѣданя находяться: конвенція межи австро-угорскою монархію а Швайцарію що до признаня права убѣжества, предложенье пос. Либбахера и товарищѣвъ, що до екзекуціи на селянскій маетки, предложенье правительства що до побльшеня коштовъ на будову арлбергокой желѣзничѣ а евентуально такожъ друге чтанье бюджета на р. 1884.

(Предложенье бюджетовѣ на р. 1884). Генеральный референтъ гр. Генриакъ Каямъ предложивъ въ комисіи бюджетовой дня 1 л. марта справозданье дотычно бюджету на рокъ 1884. Сума всехъ потребъ выноситъ 515,309,678 зр., а приходы прелиминаванй на 474,548,588 зр. такъ що дефицитъ репрезентуе суму 40,761,090 зр. Коли пѣсла предложенья правительства мавбы выносити дефицитъ лишь 38,754,813 зр. Въ своихъ выводахъ старався референтъ показати, що недобѣръ кассовый змѣнився въ порѣвнаню съ минувшимъ рокомъ о 43%. бо коли минушого року выносивъ онъ суму 9 миліонѣвъ, то сего року выносивъ лишь 4 миліонѣвъ. Наколи-бѣ отношеня не змѣнилося, то есть надѣя, що дефицитъ кассовый въ сѣмъ роцѣ зменшится на 2 миліоны, а цифра сегорѣчного дефициту даея оправдана великими выдатками на инвестиціи. Що до инвестицій, то мысля сподѣватися, що въ томъ направленью будея поступати въ будучности съ большою умѣренностью, а черезъ то дасться съ часомъ осягнути равновагу въ господарствѣ державномъ, а коли се наступитъ, буде такожъ на часѣ подумать о вырѣванню тагарѣвъ податковъ черезъ реформу податковъ. — Др. Штурмъ заявивъ въ имени своихъ товарищѣвъ, що они въ виду поднесеня дефициту на 40 миліонѣвъ зѣвглядя на то, что приходы збѣльшилося о 10 миліонѣвъ, а выдатки зросли равночно о 14 миліонѣвъ буде голосувати противъ предложенья бюджетового. Большѣсть комисіи затвердила опѣсла генеральне справозданье и приняла пѣлыя за коня финансовый на рокъ 1884 безъ дискусіи.

(Выборы до угорского сойму) мають отбутися допера въ маю, но вже теперъ занята нами увага всехъ и розправы парламенту не будять вже непосредного интересу, бо все что теперъ говорятъ и рѣшеня въ парламентѣ мае цѣль агитацію. Въ соймѣ внесло правительство новый законъ промисловый. Въ томъ предложенью, котре прочтѣть досыть згѣдне съ австрійскимъ закономъ промисловымъ, не знаходимо постановъ що до доказѣвъ збѣдности дробныхъ промисловцѣвъ а правительство навѣтъ широко разводитъ чому ои постановы проущенй. Дробный промисловцѣ и ремѣсники бажають, чтобы въ новѣмъ законѣ

були конечно постановы дотычно доказу способности, бо боятсѣ, что въ противномъ случаю будутъ втокалися въ ремесло чуждй элементы, и менно жиды, котры берутся нынѣ за се, а завтра за друге ремесло и не працюючи якъ ремѣсники, але больше торгуючи, отбирають грунтъ зъ пѣльвогъ ремѣсникамъ и ихъ закрѣпощуютъ. Се именно дуже на руку антисемитамъ, котры заходятъ послухъ въ клѣбъ дробныхъ промисловцѣвъ и ремѣсниковѣ, а цѣкава рѣчь, что краеве товариство промислове, котре дотеперъ относилось досыть обоятно до справы доказѣвъ квалификаційныхъ, наразѣ дуже энергично нею занялося, и выслало навѣтъ пропамитье писмо, въ котромъ выразно жадае доказу квалификаціи. Въ соймѣ подѣбѣе тую поправку гр. Анонй, а правительство, котре очевадно не хотѣло бы наражатися передъ выборами дѣлоу клѣбъ дробныхъ промисловцѣвъ заявило теперъ въ соймѣ, что годятся на поправку гр. Анонй. Зъ сего користоа, розумѣея оппозиціи, котра всюда вытикае правительству неконсеквенціи. Чи впрочѣмъ доказъ квалификаціи осягне той результатъ, якого бажають ремѣсники, се друга рѣчь, но что до Тиссы, то онъ жертвувавъ либеральнымъ принципомъ, чтобы лишь выдерти оппозиціи зъ рукъ оружје, котре она могла ужити противъ него при выборахъ.

(Въ угорскомъ соймѣ) порушено тому ты жденъ справу анархистѣвъ. Посолъ Егвешъ зажадавъ въ интернеліи вымѣреной до правительства выясненя что до выдаленя работниковъ, заряженого пештенскою полицію и заключивъ, что се есть наслѣдомъ ситуаций, заключенныхъ въ часѣ послѣднего пробуваня Тиссы въ Вѣднй. Тисса заперечивъ однакожъ рѣшучо существованье того рода условій и заявляе при той олучайности жалъ до австрійского правительства, что оно небезпечный индивидуа выслало за угорску границу, не завѣдомивши о томъ угорского правительства. — Послѣдній арештованя будять загаломъ, а особливо въ Пештѣ дуже живый интересъ, а цѣла праса приноситъ подробности, относящій до оей справы. Деякй газеты донесли были, что межи арештованными находяться такожъ убійця Глюбека, вѣсть оя оказалась однакожъ предвчаною.

ЗАГРАНИЦА.

Россия. Петербурскій журналы доносятъ, что въ высшихъ кружкахъ правительственныхъ компетенціи государств. совѣта и комитету министровъ збѣтала въ той способѣ обмежена, что все справы законодательного характера и державного господарства, або справы такы, что звязаны съ фискальными выдатками, належать до госуд. совѣта, а справы относящій до администратіи и не мающй характера законодательного а звязаны съ интересами всехъ галузей административныхъ мають належати до комитету министровъ. — Указъ царской завляе, что дотеперъ шный отдѣлъ инспекціи министерства маринаркия мае на пѣзвѣщье носати назву головного штабу маринаркия. Шефомъ того штабу именованый Тихачевъ а его помѣчникомъ капитанъ Неваховичъ. — Генер. Чернаевъ зѣтавъ именованый членомъ рады военной и придѣленный до штабу генерального а на его мѣсто именованый генер. Розенбахъ генер.-губерн. Туркестану и комендантомъ силъ военныхъ въ округѣ туркестанскомъ. — Дня 4 с. м. вернувъ полк. Каульбарсъ зъ Болгаріи въ цѣла зложена цареви справы зъ своей мисіи.

Нѣмеччина. Вольно консервативна „Post“ доноситъ, что вѣсти о змѣнѣ въ министерствѣ просвѣты выступаютъ не только въ журналахъ, але и въ кругахъ парламентарныхъ чимъ разъ сильнѣше. Однй кажуть, что причиноу сего мае бути помялованье архієпископа колонского, а другой знову рѣказуютъ, что межи министромъ Гослеромъ а кн. Бисмаркомъ зайшло непорозумѣея что до дотации школъ, котра не сподобалася канцлерови. „Nat. Ztg.“ однакожъ пише, что наколи бѣ пришло до яко змѣны, то не Гослеръ устуицъ, котрый завѣсдгы ще есть persona grata у кн. Бисмарка, але скорее Путткамеръ, котрый вже не разъ заслуживъ собѣ на нагану отъ кн. Бисмарка. — Ся сама газета доноситъ такожъ, что внесенье о помилованье архієпископа колонского министерство ще не подѣисало. — Внесенье русского правительства о продовженю уставы социалистичной на дальшй два роки предложено вже радѣ звязковѣй и мотивовано тымъ, что дотеперѣшня устава показалося дуже практичною и немалоу причиялася до того, что сила социализму нынѣ вже зломана. Дальше такъ сказано въ мотивахъ: Зъ другой стороны не можна знову думати, буды-бѣ социально-демократичный рухъ по кількохъ сильныхъ потрясеняхъ ежевоѣвъ ослабѣ; противно онъ существуетъ въ своей давней силѣ. Найновѣшій обявы такъ въ Нѣмеччинѣ якъ и въ другихъ державахъ повинны найлѣпше доказати, что рухъ оей вымѣренный противъ житя и майна зовѣмъ не ослабѣ хочъ по-верховню трохи притихъ. — „Berl. Tagbl.“ доноситъ, буды-бѣ зъ Вѣднй и Будапешту мало надѣйти завѣзванье, чтобы зъорганизувати межъ яна роднуу службу полиціюу противъ анархистѣвъ. Пѣсла згаданой газеты мають бути уложенй докладный зъобовязаня, пѣсла котрыхъ порозумѣвала-бѣ полиція всехъ державъ, что до руху анархистѣвъ.

Франція. До Парижа приѣхало кѣлканайцѣвъ полиційныхъ агентѣвъ лондонскихъ въ цѣли пошукуюваня за справками послѣднихъ выбухѣвъ динамитовыхъ. Власть урядовя завеля якъ наобстрѣйшій надѣрѣ надъ фабриками динамиту и надъ работниками. Крѣмъ того зарядало ще строго контролю подорожныхъ приѣзжающихъ и

отѣзжающихъ кораблями. — До „Temps“ доносятъ зъ Гановъ, что вице-король Юанъъ выршишь съ хиньскимъ войскомъ зъ Гано-Гва, чтобы впасти въ боку и зъ заду на Французѣвъ, котры якъ разъ теперъ мають ударити на Бакъ-Нингъ. — На Мадагаскарѣ дося спокѣбно; Французы розноаля переговоры съ Мадагассами. Здаея однакожъ, что ты переговоры не доведутъ до нѣчого, позаякъ Мадагассы постановили не отступити въ куску землѣ.

Туреччина. Зъ Орменіи доносятъ до Константинополя, что Россія громадитъ на границі значну силу войска и что высылаетъ зъ Карсу муницію и провляють до Сурикаришь, де роблять пильно преготованя до войны. — До „Pall Mall Gaz.“ доносятъ, что Порта приготуе ноту до всехъ кабинетѣвъ, въ котрой хоче звернути увагу всехъ державъ на то, что Англія хоче въ Суданѣ осунати магометанску державу, котра бы парализувала Туреччину. Порта доказуе, что Англія вже то зробила, позаякъ Гордонъ именувавъ Магдія султанѣвъ територіи, что властиво належала до Туреччины.

НОВИНКИ.

— Програма музикально-декламацийныхъ вечерницъ въ память XXIII роковинъ смерти Тараса Шевченка, устроенныхъ товариствами „Просвѣта“, „им. Шевченка“, „Рус. Бесѣда“ и „Акад. Братство“ у Львовѣ д. 27 р. лютого 1884. Часть I. 1. Отчитъ проф. М. Подолинского. 2. Лисенко: „Поки зойде яне сонце“, выконае хоръ мужескй товариства „Лютня“. 3. а) Марекъ: Valse brillante и б) Ляштъ: Рапсодія, — отиграе на фортепьянѣ п-а Бажањска. 4. Вахнянинъ: „Прощанье козака“, сольо теноромъ съ супроводомъ эсгармоніи и скрипки. Вык. пп. Ц. В. и Ш. 5. Декламация. 6. Лисенко: „На бой“. Выконае хоръ товариства „Лютня“. Часть II. 1. Бетовенъ: Trio Es dur. Выконають пп. Качковский, С. и Вольманъ. 2. а) Рубинштейнъ: „Зазула“ и б) Мендельсонъ: „Житие поле“, — дуэты, отѣсывають пп. Ц. и В. 3. а) Лисенко: Рапсодія и б) Веберъ: Концертъ, — отиграе на фортепьянѣ В. Леонтовичъ. 4. Robaudi: Романца. Сольо басомъ съ супроводомъ фортепьяну и челля. Вык. пп. Борковский, Качковский и Вольманъ. 5. Верцацкий: Батва. Выконае хоръ тов. „Лютня“. Початокъ вечеромъ о 7 1/2 точно. Звертаея увагу Ви. Гостей, что въ часѣ выконаня поодинокихъ точокъ програмы вступитъ на салю безусловно недозволенный. Добровѣльній датки на збѣльшенье фонду степендіиноу имени Тараса Шевченка будутъ збирати на салі упрошеній панѣ.

— Выдѣлъ „Руского товариства педагогичного“ мавъ въ середу подѣвъ проведомъ предѣлателя выдѣлу о. сов. В. Ильничного свое засѣданье, на котромъ въ присутности всехъ членѣвъ уконституовася. Заступникомъ предѣлателя выбраный п. Ав. Вахнянинъ, секретаремъ п. К. Кахнякевичъ а кассиромъ п. Г. Врѣцона. На засѣданю сѣмъ принято кѣлкохъ членѣвъ и рѣшено оголосити отзову до цѣлого руского народа въ загалѣ а до прихильникѣвъ руского школьничства въ особенности, чтобы все о скѣлько силъ спомогали товариство и материально и морально та чтобы якъ найчленнѣе вписувалися въ члены; дальше постановлено просити всехъ авторѣвъ и издавцѣвъ, чтобы звѣдали надсылати товариству по одному примѣрникови своихъ творѣвъ и выданы и предатати для товариства „Paedagogisches Blätter“ и другй необходимый выданя. Проф. Шухевичи припоручею приготувити материалъ для выданя иллюстрованыхъ книжокъ для малыхъ дѣтей и предложити въ своѣмъ часѣ выдѣлови. На конецъ рѣшено, что засѣданя товариства будутъ отбуватися кождоу що другоу недѣлѣ передъ полуднемъ.

(+) Наше ремѣсниче товариство „Зоря“ бажае чимъ скорее розпочати свою дѣятельность въ мыслѣ потвержденныхъ ц. к. намѣстничствомъ статусѣвъ, котры, мимоходомъ тутъ скажемо, выйшли вже печатанными зъ друкарнѣ тов. им. Шевченка. „Зоря“ удалася съ пысьменною просьбою до совѣта „Народного Дому“, чтобы той-же удѣливъ безплатно новому, убогому въ фонды товариству комнату для устроения читальнѣ, на засѣданя и зборы. Сподѣватися належитъ, что совѣтъ „Народн. Дому“ не откаже просьбѣ „Зорѣ“ и схоче прійти ѣй въ помѣчь — зъ уваги на тую велику задачу руско-народну нашего товариства ремѣсничого, яку мае оно оповнити якъ въ спольщенѣмъ Львовѣ, такъ и по польщенныхъ нашихъ мѣстачѣхъ и мѣсточкахъ.

— Въ справѣ регуляціи конгресу пише „Politik“, что мѣрдаидый круга правциѣ мимо всякихъ перешкодъ стараются, чтобы оя справа ще въ сегорѣчной сеціи була залагоджена и чтобы не позѣтала лишь на паперы. Выгляды для оей справы значно польшчилися, хочъ опѣръ министра финансовъ ще не зовѣмъ переломаны.

(X) Галично-русскй селяне-переселенцѣ въ Нѣвнѣчній Америкѣ середѣ тяжкой праці на хлѣбъ науочный не забувають на свою роднуу землю и на родный языкъ. Намъ лучилося читати листъ одноу руской колоніи въ Пѣвнѣчній Америкѣ, писаный до „Народного Дому“ во Львовѣ съ прошенемъ о присылку книжокъ до читаня и науки на родномъ языкѣ. Мы понимаемо тугу нашихъ переселенцѣвъ за родною землею; родне слово, если не живе то бодай печатане стане имъ великою отрадою и потѣхою на такой далекой, заморской чужинѣ..

— Выборы до радѣ повѣтовыхъ отбудутся дальше въ пѣткахъ Доляна и Камѣнка. — Питомцѣ I року дух. семинаріи подають черезъ нашу часописъ для спростованя хибныхъ вѣстей (въ „Dz. Pol.“, „Gaz. Nar.“ и др.) и для успо-

коеня родичѣвъ и всехъ интересованныхъ, що выстунивши все до одного назадъ отъ разу прійтѣ до семинаріи. При оймѣ случая питомцѣ I року дакуютъ шп. питомцѣвъ III и IV року за ихъ братню помѣчь, яку имъ оказали подѣвъ часѣ ихъ сецесіи, дѣлячиася съ ними ѣдоу и постелею, и за ихъ повну солидарность съ выстунившими, ажъ до той степени, що готовѣ были на олучай некористного для питомцѣвъ I року рѣшеня, въ равнѣмъ способѣ поступити.

— Exempla trahunt... Мѣгъ въ Стрыю касієръ мѣскай эмигрантъ Бейнарновичъ передъ двома роками обѣкрати касу щадничу, чому-жъ не мѣгъ-бѣ секретарь мѣскай п. П. здефрандувати торбѣвъ касу мѣску, — якъ то нашъ дописуватель доносивъ. По Бейнарновичу и слыхъ загибѣ, а секретарь „мусѣвъ службу опустити“. Але-жъ на томъ не отало. Зъ Стрыи доносятъ, что въ томъ мѣстѣ выкрыто вже третью дефравдацію, а то въ ц. к. старостѣ. Дня 3 н. с. марта арештовано секретаря староства п. В. за спроневеренье кѣлканайцѣвъ клятвы депозитовоу, а на другій день отставлено до суду криминального въ Самборѣ. Злочинство секретаря староства всехъ здавувало, бо — якъ пишуть до „Gaz. Nar.“ — онъ поѣдае значный мастокъ, а торкѣвъ выгравъ на лотеріи 4800 зр.; отавол, здаея, жертвою лотеріи.

— Намѣреного самоубійства овѣдомъ буда дня 4 с. марта комисіи при гимназіиальномъ испытѣ доарѣлости въ Чернѣвцахъ. Абатуріентъ Граць обавлячиася, что упаде при испытѣ, отрѣивъ до себе при комисіи зъ револьвера. Куля розтрѣкала только гузку при сурадѣ и легко ранила лѣвый бѣкъ, такъ что не загрозила житю нещасливого абатуріента.

— Неофитка панна Филипъ, що перебувала до недавня въ монастыри Василіанскѣ, де буда выкрестилася послѣ р. к. обряду, вернула теперъ до своего батка, купця въ Празѣ. Батько неофитки будъ давнѣше купцемъ у Львовѣ, де и оженился. По смерти своей першой жѣнки выѣхавъ онъ до Праги, оставляючи свою малолѣтну ще тогда доньку на опѣчь оевоѣвъ. Въ Празѣ онъ одружився другій разъ и майже зовѣмъ призабувъ на овою доньку, котра у Львовѣ тымъ часомъ образовалася въ публичныхъ школахъ. Ажъ коли дѣвчина намовлена двома оевоими товаришками рѣшила приняти вѣру християнскую и въ той цѣли охоронилася у Василіанскѣ, приѣхавъ п. Филипъ и жадавъ ея выданя. Коли однакожъ нѣ полиція нѣ п. намѣстникъ не могли ему нѣчого помѣчи и дораджували лишь, чтобы жадавъ выданя доньки въ дорожѣ судовѣй, п. Филипъ постановивъ ое зробити и вернуть помѣчь. Тымъ часомъ донька его выкрестилася. П. Филипъ постарався теперъ о то, чтобы ою справу поручено въ радѣ державной и просивъ навѣтъ цѣсаря о авдѣнцію. Въ радѣ державной не дуже застановляюся надъ оею справою, але за те цѣсарь обѣщавъ зробити, що можна. Теперъ дѣвчинею, что п. Филипъ забравъ вже свою доньку до себе до Праги. Онъ обѣщавъ, что не буде противитися постановленю доньки и что буде отаратся, чтобы она и дальше вже выховувалася въ дуѣхъ християнскомъ, лишь хоче, чтобы она до него належала, яко его дитина. Яка судьба чекае теперъ панну Филипъ, не знати.

— Именованый судіями повѣтовыми: Иосифъ Лоренцъ въ Любачевѣ, Альфредъ Посоховскій въ Будзавновѣ, Корнелъ Зубрицкй въ Золотѣмъ Поточѣ и Леопольдъ Гавзеръ въ Монастырскогахъ.

— Перенесеный судія повѣтовый Альбинъ Туряньскій зъ Любачева до Куликава.

— Администратіи власти галицкй выдалили зъ границъ державы подданныхъ російскихъ пп. Адама Онуфровича, асистента хеміи въ университетѣ львовскомъ (до Нѣмеччины), Фавстина Раснянского, асистента хеміи въ академіи техни.-промысловой въ Краковѣ и Стефана Рожанского студента медицины въ Краковѣ — до Россіи.

— На памятничѣ бл. пам. Володимира Барвѣнского зложили В. Б. у Львовѣ 1 зр.; зъ розпродажи 2 прим. „Скошеного цвѣту“ 2 зр. — разомъ съ попередними 1201 зр. 50 кр. П. Станиславъ де Пухъ Рогальскій перенѣсъ жертвованй 2 зр. 50 кр. на фондъ стипендіи им. В. Барвѣнского — оае отже сума 1199 зр. а. в.

— На фондѣ стипендіи бл. п. Володим. Барвѣнского зложили: На поминальномъ богооуженю у Львовѣ 24 зр. 2 1/2 кр.; Волод. Левничкй кандидатъ нотар. у Львовѣ 1 зр.; зъ продажи 1 прим. „Безтал. Святаня“ отчиту и бесѣды 1 зр. 20 кр.; члены филіи тов. педагогичного въ Борщевѣ: пп. Александръ Москвинскій 1 зр., Е. Михалевицъ 50 кр., К. Добровольскій 50 кр., П. Полянскій 20 кр., Ив. Базалѣ 20 кр., Шимчукъ 50 кр., Гницкй 50 кр., Стефанюкъ 50 кр., Царь 50 кр., Новаковский 40.; Станиславъ де Пухъ Рогальскій (перенесене въ окладки памятниковой) 2 зр. 50 кр. Ю. Ржепецкй судія въ Радеховѣ 2 зр.; Ви. „Академичне Братство“ доходъ зъ вечера въ память бл. п. Володимира 42 зр. 71 кр.; И. В. Макаренко — 2 зр. 34 кр. (2 рублѣ) — разомъ съ попередними 914 зр. 2 1/2 кр.

Вѣсти епархіяльны.

Зъ АЕпархіи Львовской.

Митроп. консисторія 1) вѣствалася до ц. к. намѣстничства о згоду на запрезентованого о. Мих. Винничного на Маркову; 2) поручила декану кудринецкому, чтобы завѣзавъ о. Климентія Соневицкого до обѣята сотрудничя въ Яблоновѣ.

Отпустку на часѣ слабости получивъ о. Левъ Туркевичъ, парохъ при карміѣ мужеск. завѣденю у Львовѣ. Завѣдательство той парохіи получивъ о. Мих. Карачевскій, а консисторія удалася до ц. к. надпрокураторіи о вызначенье remunerациі для завѣдателя.

Катихизуру при женской школе Бенедиктинцев брм. обр. у Львовъ получилъ о. Конот. Яримовичъ.

Введенъ въ душпастьорскія посады оо. 1) Соф. Литвинювичъ яко парохъ въ Пыстыню, (о. Ем. Левинский уволенный отъ завѣдательства); 2) Станисл. Алексевичъ яко сотрудникъ при пар. св. Петра и Павла у Львовѣ; 3) Ив. Глинский яко завѣдатель въ Ладанцахъ; 4) Иосифъ Цегельский яко капелянъ въ Подусовѣ; 5) Мих. Костецкий яко парохъ въ Сновиловѣ; 6) Мечиславъ Авдикевичъ (зъ Лопушанъ) яко парохъ въ Бѣлоголовѣ; 7) Никита Дяковъ (зъ Бѣлоголовъ) яко завѣдатель въ Лопушанѣ; 8) Альфредъ Сѣменовичъ яко сотрудникъ въ Черновцахъ; 9) Исид. Лукасевичъ (зъ Сновилова) яко завѣд. въ Григоровѣ.

Уволенный зъ сотрудничества въ Коосовѣ о. Адамъ Витвицкий.

Въ пресвитерскій дѣмъ до принятия рукополаганя подалися уклоненій богословы: 1) Стеф. Лежогубский, 2) Дан. Зарицкий, 3) Ант. Копертинский, 4) Юл. Бачинский, 5) Теод. Меленевичъ, 6) Александръ Миронювичъ, 7) Мих. Якуста, 8) Ант. Войтховский, 9) Ив. Глѣбовицкий, 10) Иос. Любинецкий, 11) Ромуальдъ Фицаловичъ, 12) Вас. Бернадский, 13) Ипол. Погорельский и 14) Савъ Медведский.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

☞ **Корнелия** зъ Кобринскихъ Чапельска, жена о. Ивана Чапельского душпастьора зъ Кропивникъ, упокоилася дня 17 лютого, переживши 30 лѣтъ. Покѣйна позыскала собѣ любовь у всѣхъ знакомыхъ а передъ воѣмъ у сельянъ, тожъ они и воѣ знакомой явилися на похоронѣ и зъ ширимъ жалемъ и ревными слезами ея прощали. Вѣчна їѣ память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

(К.) **Яковъ** Ѡ. Головацкий, знаменитый представитель галицко-рускои письменности и учености, издавалъ (якъ вже въ „Дѣлѣ“ коротенько було згадано) новый объемистый трудъ п. заг. „Географическій словарь западно-славянскихъ и юго-славянскихъ земель и прилежащихъ странъ. Съ прилож. географич. карты, Вильна 1884“, — больша бѣмка, XXXII+372 сторѣвъ. Якъ звѣство, скрѣвъ по славянскихъ земляхъ розсѣлися воляк неславянской народности, котрѣ — особливо тамъ, де судилося имъ бути панями Славянъ, — по просту напосѣлясь на то, щобъ змѣняти, кривити и затирати славянской назвы мѣщевостей, а тымъ способомъ затирати и всякій слѣдъ славянства; то-жъ не дивница, що неразъ и обѣзнаому съ топографією славянскихъ земель, лише съ трудомъ приходится доходити оправдешной назвы, що на каждый случай, особливо-жъ при студіюмъ славянской исторіи и филологіи, дуже

снине працю. Недостачи оѣй зарадивъ неутомимый выдавецъ чотырохъ великихъ томѣвъ „Народныхъ пѣсенъ галицкой и угорокон Русѣ“ овиимъ выше наведенымъ „Геогр. словаремъ“, котрый стане дуже въ пригодѣ не лишь ученымъ писателямъ, але и журналистамъ и туристамъ по славянскихъ земляхъ. На подстаѣ старанно зобранныхъ жерелъ (стр. XXIII—XXIX) простуе авторъ множество перекрученыхъ назвъ славянскихъ мѣщевостей; поазбучный укладъ позволяе скоро довѣдатися и о славянской и чужозычной и историчной назвъ кождои важнѣйшой западно-слав. або южнослав. мѣщевости. Книга коштуе 2 руб. 50 коп.; геогр. карта особно 1 руб.; адресувати належить: Въ г. Вильну, дѣют. статок. оовѣтнику Якову Ѡ. Головацкому, на Георгіевок. проспектѣ, въ домѣ Довойны.

Переписка Редакціи и Администраціи.

☞ Просимо Ви. III. предлатанковъ щобы при переѣмѣ мѣсяца завсѣгда зводили подавати и давнѣйшу свою адресу.

Вп. I. Т. въ Грушовѣ. Просимо правильно надосылати залеглости, бо такъ годѣ буде выплатити. — **Всч. О. Г. въ Нѣмишнѣ.** За рокъ 1883 маемо у Васъ ще 4 зр. — **Всч. И. Ж. въ Семискозѣ.** Д. 26 сѣчня дѣстали мы 3 зр., а днесь знову 3 зр. отже за „Дѣло“ заплачено до 30 червня, а ще за „Библ. и пов.“ належится. — **Всч. М. М. въ Геоздѣ.** Присланы днесь 3 зр. записано за 4 кварталъ 1883 року.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ поручае **Спеціальности и универсальныи средства Французскіи и япшій,** якъ черезъ ню такъ и черезъ иншіи фірмы оповѣщуваніи.

ЛѢЧЕНЬЕ РАДИКАЛЬНЕ всѣхъ **ЛХОРѢВЪ** нервовыхъ и эпилептичныхъ и **ХОРОВЪ ТАЙНЫХЪ** всякого рода моею одинокою методою безъ ушкодження здоровья.

Гонораръ платится ажъ по дѣлковитомъ выздоровленю.

Dr. Prof. A. MALASPINA членъ многихъ товариствъ научныхъ 236, Rue de Bergy, à PARIS

Порозумѣетиса черезъ корреспондентію.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ ВО ЛЬВОВѢ
(улиця Ѡрменська ч. 2).

НА ВЕСНУ.
Насѣнье

Ковюшныи червонои	отъ 60 зр. до 85 —
Люцерны	120 —
Шведскои	120 —
Еопарзеты	25 —
Грѣстицѣ	100 —
Тимотки	36 —
Райграсу авгл.	50 —
Жита ярого великана	50 —
Ѡвса сибѣрского	12 —
Ячменю шкотского	26 —
Гороху сѣвного Victoria	40 —
Буракѣвъ луговыхъ Мамутъ	90 —
Буракѣвъ луговыхъ Оберндорфскихъ	70 —
Мѣшанки травъ	отъ 60 до 80 —

КАРАФІОЛЫ
Капусты

Калярѣпы
Заправы кухонныи

ЦИБУЛЪ
РЕДЪКОВКИ
ОГѠРКИ
ГАРБУЗЫ
ГОРОХИ
въ розличныхъ родахъ пѣшихъ и тычныхъ,

ФАСОЛЪ
шпараговіи и пр.

КАВА
найлучша и дешева, отъ 70 кр. до 1 зр. 2 кр за 1/2 кил. (При купнѣ 5 килогр. на разъ даеся наву найлучшу по 1 зр. на ф.)

ШИНКИ ЯВОРОВСКІЙ
въ цѣлости по 75 кр. за цѣлый кил.

ОЛИВА, МУШТАРДА, ОЦЕТЪ.
ВСЯКЕ КОРЪНЬЕ.
Ликеры и Розолсы.

ПАШЪРЪ ЛИСТОВЫЙ съ **КОВЕРТАМИ** въ касеткахъ по 25 и по 50 штукъ и въ ковертахъ по 10 штукъ бѣлыхъ и въ розличныхъ краскахъ, гладкій и съ цвѣтами и другими рисунками колѣровыми и вытисками, и съ инициалами руками.

Пера сталеви
патентованіи въ коробкахъ металевыхъ по 36 перъ 40 кр.

☞ 5 килограмовіи высылки совершаются въ якъ найстараниѣйшомъ выборѣ. ☞

МѢДЪ
для пѣблъ чистый и безпечный
высылаеся въ коробкахъ бляшаныхъ або сгирночкахъ деревяныхъ по 5 килогр. по 75 кр. за 1 кил. разомъ съ упакованьемъ и почтою.

На Пѣстѣ
СЕЛЕДЦЪ ШКОТСКІЙ
при высылцѣ 5 килогр. (около 45 штукъ) чи сыляеся по 11 кр. за пару разомъ съ оплатою почтовою.

НАЙНОВѢЙШЕ ВЫНАЙДЕННЫЙ АПАРАТЪ
ДО РОБЛЕНА ДРѢВОКЪ ВЪ ПОЛОТНѢ И СУКНѢ
выроблюе на годиву 60 дѣрѣвокъ.

СКОРОХОДЫ
(Велоципеды)
для хлопцѣвъ 5-ти до 15-ти лѣтъ.
Скороходы оѣи суть стѣтрема колесами цѣлѣй лѣвѣи, дуже тровалѣи, ширѣи и густовѣи; мѣи ихъ уживати и въ компаніи и на дворѣ — и утѣи же користивъ для выроблюеня силъ физичныхъ у малодѣтѣи.

Цѣна зр. 14, 16, 18.
При высылцѣ 50 кр. въ упакованье.

Иосифъ Иваницкій
механикъ и спеціальистъ во Львовѣ, въ готелю Жоржа.

Интелигентна женщина
пошукуе занятя, а именно до веденя дому и всякого господарства. Рѣвножъ заступитъ дѣтямъ мѣсце матери въ выховуваню и въ науцѣ.
Вѣдомѣсть въ Редакци.

„СТАТУТЪ ЧИТАЛНѢ“
вразѣ съ **поданьемъ до ц. к. Намѣстництва** выдало товариство „Просвѣта“ и продае по слѣдующихъ цѣнахъ: 5 примѣрниковъ Статутовъ и 1 примѣрн. подана до ц. к. Намѣстництва (безъ пересылки почт.) 20 кр.

Товариство „Просвѣта“
ул. Скарбовска ч. 2.

„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ“
повѣсть Г. Раймунда въ трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., съ пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣсть тая стоять въ оригиналѣ нѣмецкомъ 8 зр. 40 кр.)
Дѣстати можна въ Администраціи „Дѣла“.

„МЕРТВІИ ДУШѢ“
гумористична повѣсть **Миколая Гоголи** съ портретомъ автора и **Словомъ** отъ **Выдавца** (278 сторѣвъ великои 8 кил.)
Цѣна 1 зр. 80 кр.; съ пересылкою почтовою 2 зр.
Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ и въ книгарни Ставропигійской.

„СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ“
повѣсть знаменитого англического писателя К. Дикенса
Цѣна 30 кр., съ пересылкою 35 кр.
Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

„ДЫМЪ“
повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 зр. 50 кр., съ пересылкою 1 зр. 70 кр.
Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской.

Складъ фабричный красокъ, лякерѣвъ, покѣстовъ, дуктовъ хемичныхъ заразомъ и торговля матеріями
ГИБНЕРА и ГАНКЕ
3-? во Львовѣ, Ринокъ поручае

Краски оліиный
завсѣмъ готовѣи до ужитку, до мальованя дверей, околъ, помѣстовъ, дащѣвъ, домѣвъ, огородовыхъ зарядѣвъ и господарекихъ, знарядѣвъ рѣльныхихъ и т. д.

КРАСКИ
оліино-лякерѣви и бурштиново-лякерѣви масу до запусканя помѣстовъ власного выробу, найлѣтшого рода лякеръ до помѣстовъ, лякеръ до школьныхъ таблицъ найдобрѣйшій

лякеры повозовѣи правдивѣи
английскіи зъ фабрикѣи Wilkinson, Newwood and Clark въ Лондонѣ,
всякого рода лякеры до робѣтъ внутрѣшнихъ, въпильныхъ, деревя, эселяза и шкѣрѣи.

Краски сухіи всякіи роды:
анилиновѣи,
до крашеня яеъ матеріи,
друкарскіи, бронзы (золотыи порошокъ), золото въ аркушахъ, рѣстивыи въ пылнѣ, для перелетивѣвъ, тусовой акварелевѣи въ гузичкахъ и лѣбочкахъ, акварелевѣи вохки въ трубочкахъ и мушлахъ, до мальованя порцеланъ, оліиный въ трубочкахъ до робѣтъ артистичныхъ.

Средства до ретушованя, оліиный и верникомъ до робѣтъ артистичныхъ, пеналѣ, маларекіи полотно, палеты сталюки и всякіи приборы до мальованя и рисованя.

Артикулы для фѣльваркѣвъ:
Смаровило до жѣлѣзныхъ осей, олива до машинъ, теръ газовѣи, поментъ и гипсъ, китъ, асальтъ, антимерузіонъ, карболовый квасъ и другіи средства дезинфекціи.

Приряды пивничныи
Шпауаты и чѣи до бочѣвъ, корки до бутылѣвъ, капелѣ до бутылѣвъ, маса до лясованя бутылѣвъ, машины до коркованя бутылѣвъ, тирбушонъ, машины до мытѣи фляшокъ, пыпы до бочѣвъ

Артикулы гумовѣи,
книшки сумовѣи до газу и до воды, вина, пива, квасу; пыпы и пр.

простирала гумовѣи,
Пасы до машинъ и молотѣвъ лѣшнихъ шкѣрѣи бельгийскихъ ширинъ.

Гурты до машинъ, вужъ коловѣи Рурѣи цинной и оловянѣи. Шрѣтъ, ѣботни и китѣи.

Порошокъ на комахѣи и моли, тѣи на комахѣи, камѣора и перѣвъ Extrait d'odeur, Eau de Cologne, лѣици и помады.

Лѣи до печатаня.
Чорнило до писаня, до геттѣи червоно, синѣи, черво, до ляваня и автографичнѣи.

Краски до печатокъ, гума и розпушеный.

Китъ до скла и порцеланъ.

Смаровило непромакатѣи шѣору.

Смаровила на колѣи стѣи бѣомъ ужитку

Томищ до оружія.
Лякеры до обѣтъ чорныхъ, синѣи и мѣнчичѣи.

Чорнило до шкѣрѣи.
Апретура до консервованя шкѣрѣи

Все по найдобрѣйшій цѣнѣи

Смаровило спеціальнѣи на жѣлѣзѣи и франсо.

☞ При замовленнѣи зъ предтомо просеняея о прѣсыланнѣи каталога, котра выстарацѣи-бѣи томъ зъ чѣицею тамъ и назавъ коштовъ на случай недѣобраня посылкѣи

Ѡтъ осени року 1884
снѣмъ домѣи Ринокъ